

Слава Ісусу Христу!

Всесвітліший отче Ректоре! Всечесні отці! Дорогі семінаристи, випускники нашої семінарії, улюблені брати і сестри у Христі!

Сьогодні стоїмо перед Божим Престолом і наші серця наповнюються величними почуттями радості, адже Божа благодать зібрала нас у цьому семінарійному храмі, щоб на завершення урочистого Ювілею 15 річчя Дрогобицької Духовної Семінарії ми спільно могли поблагодарити Бога за його щедрі дари, які Він посилав нам впродовж цього періоду часу. Сьогодні семінарія дає й свій маленький дар Богові – 17 своїх випускників, яким ми сьогодні вручаємо дипломи та уділяємо нижчі свячення.

Так, на тлі історії ці п'ятнадцять років здаються невеликим ювілеєм, проте з впевненістю можна сказати, що він золотими літерами буде вписаним в книгу буття нашої єпархіальної спільноти, адже дає змогу оглянутись назад, проаналізувати зроблене та впевнено крокувати в майбутнє, зробивши висновки з прожитого та здобутого. Ми сьогодні з великою радістю мусимо визнати і те, що історія нашої семінарії не обмежується лише п'ятнадцятьма роками. Вона є тою ріллею, яка увібрала в себе зерна праці та мучеництва і мрій Великих попередників – Велетнів Духа та Мудрості Митрополита Андрея та Патріарха Йосифа, спадкоємицею семінарії Перемиської Єпархії, вона натхнена мученицьким подвигом багатьох свідків віри, зокрема блаженних мучеників Северина, Якима та Віталія, котрі освятили наші землі та духовно опікуються нею...

За свою невелику, але плідну історію наша семінарія вже стала справжньою „Святиною Духа”, в котрій формуються добрі та жертвні священники. Вона є вогнищем, в якому загоряються ясні вогні духовного та національно-культурного відродження, тим орлиним гніздом, з якого постійно вилітають все нові орли, що не тільки рвуться до піднебесного лету, але стараються вести за собою людей до Бога, до сонця правди, до здобуття найвищих ідеалів.

Саме і тому сьогоднішній Ювілей і випускний – це нагода до вдячності та благодарення Всевишньому за його любов до нашої Самбірсько-Дрогобицької єпархії, Церкви і народу. Ми дякуємо Господеві сьогодні і за те, що ця семінарія є плодом великих трудів та найкращих переживань всіх тих, котрі виношували у своїх серцях, плекали своїми турботами та переживаннями, і врешті виростили таку гарну духовну установу, горнило, де гартуються молоді юнаки, готуючись до праці і служіння Церкві і народу.

Сьогодні маємо велику приємність вручити дипломи нашим цього річним випускникам, які невдовзі стануть Христовими пастирями та служителями Його Божественних Тайнств. До вас, дорогі випускники, Господь звертається такими словами: „Підведіть очі ваші та погляньте на ниви, - вони вже для жнив доспіли. Вже і жнець бере свою нагороду, плоди збирає для життя вічного” (Ів. 4, 35-36). Цей заклик Господній спонукує з радістю прийняти на себе подвиг священства і вже відтепер зробити все можливе, щоб воно стало угодним Богові та спасительним для людей. Не забувайте, що пастирський хрест є надзвичайно важкий і нести його потрібно до кінця. Наставляючи пресвітерів в Церквах Іконії й Антіохії, апостол Павло повчав: „Через багато страждань нам треба ввійти в Царство Боже” (Ді. 14, 22). Ці слова є підтвердженням того, що священство – це неустанна, цілопальна жертва.

II Ватиканський Собор у розділі про „Священниче виховання” подає такі слова: „Нехай радше вихованці навчаються жити за взорами Євангелії, утверджувати себе у вірі, надії й любові, щоб виконуючи їх, набувати собі Духа молитви, скріплювати й захороняти своє покликання, досягати свіжості в інших чеснотах та зростати в ревності, щоб усіх людей позискати для Христа”. Бажаю вам, щоб ви ніколи не занедбували величній депозит живої віри та євангельської науки. Про те, яким має бути цей «дух молитви», який підтримуватиме ваше майбутнє священниче служіння, добре нас повчає Христос у сьогоднішньому Євангелії: «Просіть, і дасться вам; шукайте, і знайдете; стукайте, і відчинять вам. Кожний бо, хто просить, одержує; хто шукає, знаходить; хто стукає, тому відчиняють» (Мт. 7, 7-8.). Будьмо наполегливими у нашій молитві – і особистій, і спільнотній. Тільки тоді можемо сподіватись, що і самі отримаємо від Господа все, що необхідне нам для служіння, і для нашого народу Божого випросимо заступництва і благословення.

Окрім великої любові до Бога та замилювання побожним життям і ревною молитвою, як і всього, що стосується суті духовного життя кожного священника, розвивайте також велику любов до своєї Церкви, до славних її традицій та до рідного народу. Гетьман Павло Скоропадський у своїй „Відозві з приводу смерті митрополита Андрея Шептицького” промовив важливі слова: „Народові не страшні ніякі бурі життєві, бо коли народ цей розуміє нутром велич Того, кого він нині втратив, може бути певним, що на зміну спочилому придуть також Велетні Духа й Розуму, що зуміють захистити народ

свій. Вірю, що так станеться...”. Бажаю вам, дорогі випускники, ставати такими велетнями Духа і Розуму, бо саме такими Вас потребує Церква і Народ. Завжди пам’ятайте, що ви є спадкоємцями величної історії.

Знання, отримані в Семінарії, ви повинні використати для служіння іншим. Будьте світлом для світу, станьте служителями радості, яку дарує Господь! Розділене людство, наш народ чекає на вас, на ваше свідоцтво віри. Своєю готовністю до праці і жертви свідчить Христа, який любить людину і приносить спасіння у світ. Не забувайте свою „Альма Матер” своїх вчителів і наставників, які так багато зробили для того, щоб ви могли стати добрими і святими священиками та отримали все те, що є необхідне для успішного пастирського служіння.

Дорогі брати і сестри! Разом із усіма вами заносу щире подяку Богові за всі Його щедрі дари і благословення для нас і нашої Семінарії, адже ювілей це насамперед день подяки.

Сердечно дякуємо сьогодні всесвітлішому о. митрату Миронові Бендику, бо всі добре знаємо, яким невтомним і самовідданим є його ректорське служіння. Разом з ним складаю подяку проректорові о. Григорієві, протосинкелу єпархії, вихователям, викладачам і всім тим, хто від самих початків існування Семінарії дбали про її добробут і належне приготування кандидатів до священства.

За молитвами блаженних священномучеників Северина, Якима і Віталія – небесних покровителів Семінарії, нехай усіх нас благословить Господь, а цей виноградник, який насадила Господня десниця, нехай росте й розвивається та приносить рясні і добрі плоди. Амінь.